

betroet. Dette flutter jeg navnlig af det ærede Flertals Optraeden, da Diskussionen dreiede sig om Skolelærer Underfen i Kjølbævnæs. Da bristede, saa vidt jeg kunde skjønne, al Bevisførelse; men da Ministeriet erklærede sig fast bestemt paa at fastholde den Myndighed, der er den betroet, viste det sig, at denne Erklæring havde større Virkning paa dette Things ærede Flertal end al den Bevisførelse, der var gaact forud. Derfor forekommer det mig, at det er den naturlige Stilling for den høitagtede Regjering, at den knytter det foreliggende Lovforslag og de andre, som staa i Forbindelse dermed, til det almindelige Lovforslag, som Regjeringen har fremlagt om Lønningsforhøielser. Jeg tror for det Første, at det er en fuldkommen tilladelig Wei at knytte Lovforslag til hwerandre indbyrdes, og navnlig tror jeg ikke, at det ærede Flertal vil kunne have Noget derimod efter den Maade, hvorpaa det i sin Tid har knyttet Lovforslaget om Skifte i Dødsboer til Lovforslaget om Skiftegebyrer. Det maa erkjendes, at disse to Sager slet ikke havde Noget med hinanden at gjøre; thi det ene var en processuel Lov, der forterede under Justitsministeren, medens det andet var en Skattelov, der forterede under Finansministeren; men ikke desto mindre fandt det ærede Flertal, at det var i sin gode Ret ved at sætte disse Lovforslag i en saadan Forbindelse med hinanden, at det ene ikke kunde udkomme, uden at det andet udkom samtidigt. Ser man nu paa de Lovforslag, hvorum her er Tale, og som handle dels om en Forhøielse af de Meniges Lønning, dels om Svaldeforsørgelsens Forhøielse, dels om et almindeligt Lønningstillæg, tror jeg ikke, det kan bestrides, at der imellem samtlige disse Lovforslag er en ganske anden indre Forbindelse end den, der fandtes imellem Lovforslaget om Skifte i Dødsboer og Lovforslaget om Skiftegebyrer. Ser er Spørgsmaal om den Prisforhøielse, vi Alle ere hændte med, og som er bleven omtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) saaledes, at han erklærede, at 32 p nu ikke kunde regnes for mere end 20 p paa en tidligere Tid. Denne Dyrtd, som gjør sig gjældende for alle Samfundsklasser uden Undtagelse, sætter sandelig disse Love i en saadan indbyrdes Forbindelse, at det forekommer mig, at Regjeringen vil være i sin gode Ret til at sige: Disse Love maa efter deres Bessaffenhed og indre Forbindelse behandles som en Helhed og kunne ikke behandles hver for sig. Det er min oprigtige Overbevisning, at der, naar denne Wei følges, er langt større Nøiemlighed for, at der kan opnaas Noget, og i saa Henseende vil jeg navnlig henvende mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), som ved 1ste Behandling af Lovforslaget om de Meniges Lønningstillæg med stort Eftertryk og megen Varne udtalte sig for, at Lønningstillæg til de Menige maatte blive givet; han sagde endog, at det var

Synd, naar man modsatte sig det. Dersom nu Lovforslagene om de Meniges Løn, og om Svaldeforsørgelsen ikke bringes i en fast Forbindelse med Lovforslaget om et almindeligt Lønningstillæg, er det min Overbevisning, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds ikke vil stemme for Lønningstillæg til Embedsmændene, i alt Fald ikke i en saadan Form, at Regjeringen vil se sig istand til at tage derimod; men naar disse Forslag bringes i Forbindelse med hinanden, vil den varme Følelse, det ærede Medlem har for de Menige og de med dem lige Stillede, føre ham til, at han vil kunne give sin Stemme til samtlige Lønningsforhøielser, selv om det vel kan være, at han ikke er saa tilfreds med at maatte afgive sin Stemme paa en saadan Maade; at den ogsaa kommer Andre til Gode end de Menige og de med dem lige Stillede.

Formanden: Inden Forhandlingen gaar videre, finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at alle de Sager, som blive forelagte her, i jo i Reglen staa i en saadan Forbindelse og fornøstigtvis bør staa i en saadan Forbindelse, at der er en vis Mulighed for at inddrage den ene Sag under den anden, men at det altid maa være henstillet til ærede Medlemmer at begrænde sig saaledes, at man ikke er udsat for at faae gjenoptaget en alt udkæmpet Strid paa Steder, hvor der ikke er nogen Nødvendighed for at gjenoptage dem. Jeg henstiller denne Bemærkning til Overveielse for senere ærede Talere, for at de, hvis de finde det foreneligt med deres Anskuelse, kunne undgaa at benytte den Anledning, det sidste Foredrag gav, til at gjenoptage en for lang Tid siden udkæmpet Strid.

Winther: Naar man har en Gjenstand for som den, vi haade i dette Dieblit, kan det smerte En at se, at Form- og Stikettepørgsmaal kunne komme til at gjøre sig gjældende. Jeg siger ikke dette som en Bebreidelse hwerfen til den ene eller til den anden Side; det er min Overbevisning, at Regjeringen er ligesaa vel stemt imod Svaldeiderne som samtlige Thingets Medlemmer, og nu spørger jeg da: er det ikke paa Tide, at denne Forhøielse bliver givet ligeoverfor Mennesker, der i den Grad for en stor Del lide Nød, som Tilfældet er med disse. Det forekommer mig, at i dette Tilfælde har Regjeringen iøvrigt gjort Forslagsstillerne Uret, idet dette Lovforslag jo kom frem før Regjeringens, og for det Andet er det jo er rent midlertidigt Forslag, som ingenlunde gaar ud paa det, som Regjeringens Forslag gaar ud paa, idet dette nemlig undtager Pensioneringen af Underbefalingsmænd og Menige og de med disse Klasser ligestillede i Hæren og Søværnet. Det er dog to meget forskjellige Ting, der saaledes ligge for, og det forekommer mig, at med Hensyn til denne Lov kan der ikke fra Regjeringens Side